

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 09.03.2005
COM(2005) 74 galīgā redakcija

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS PADOMEI

par riska un krīzes pārvaldību lauksaimniecībā

{SEC(2005) 320}

1. IEVADS

Daudzus gadus Kopējā lauksaimniecības politika (KLP) jautājumu par saimniecību ieņēmumu nodrošināšanu risināja ar virkni tirgus un cenu stabilizācijas pasākumu. Secīgas reformas ir pakāpeniski novirzījušas atbalstu no tirgus un cenu pārvaldības uz tiešiem maksājumiem, kas kopš 2005. gada tiks liela mērā atdalīti. Tagad, kad KLP reforma ir sarāvusi saikni starp tiešiem maksājumiem un ražošanas veidu un apjomu, lauksaimnieki spēs labāk pielāgot savus ražošanas lēmumus ekonomikas un agronomijas kritērijiem.

No ražošanas nošķirtā vienreizējo maksājumu shēma turpinās sniegt nozīmīgu un stabilu ieguldījumu lauksaimnieku ieņēmumos, lai gan saglabāsies būtiskas atšķirības vēsturiskā sadalījuma dēļ starp dažādām lauksaimnieciskās ražošanas nozarēm. Lauksaimniekiem būs iespēja vairāk orientēties uz tirgu, saņemot arī mērķtiecīgāku un efektīvāku ieņēmumu atbalstu.

Šie ekonomiskie un sociālie aspekti, tāpat kā vides apsvērumi, kas ietverti jaunajā vienotajā maksājumu shēmā, nozīmē, ka jaunā KLP ir ilgtspējīgāka. Tomēr tas liks lauksaimniekiem uzņemties atbildību par risku pārvaldību, ko iepriekš risināja tirgus un cenu atbalsta politika. Tajā pašā laikā tirdzniecības liberalizācijas rezultātā ES lauksaimniekus arvien vairāk ietekmē konkurence un lauksaimniecības cenu svārstības.

Tāpat kā pagātnē, lauksaimniecības uzņēmējdarbība arī turpmāk paliks sensitīva pret īpašiem riskiem, kas atrodas ārpus lauksaimnieku kontroles. Lai gan aprēķināta riska uzņemšanās var dot pozitīvus rezultātus, lauksaimniekiem jābūt gataviem risināt savu lēmumu iespējamās negatīvos rezultātus, kā arī krīzes, kuras izraisījušas dabas katastrofas vai citi neparedzami iemesli. Saistībā ar KLP reformu lauksaimnieku spēju pārvaldīt riskus un krīzes varētu uzlabot ar jauniem instrumentiem, kas nepalēninātu nepieciešamos strukturālos pielāgojumus.

Šajā paziņojumā apskatīti šie jautājumi un apsvērti papildu pasākumi attiecībā uz riska un krīzes pārvaldību, ko KLP varētu ieviest, lai atbalstītu lauksaimniekus. Apspriešanai piedāvātās iespējas ir sagatavotas saskaņā ar šā paziņojuma pilnvarojumu un Lauksaimniecības Padomes 2003. gada decembra secinājumiem. Jāuzsver, ka tie neparedz papildu izdevumus.

Paziņojumam pievienots Komisijas personāla darba dokuments, kurā aprakstīti tie riska un krīzes pārvaldības līdzekļi, kas jau pieejami ES lauksaimniecībā.

2. INFORMĀCIJAI

Eiropas Komisija 2001. gada janvārī piedāvāja pirmo ES lauksaimniecības riska pārvaldības līdzekļu analīzi¹, ko Zviedrijas prezidentūras laikā 2001. gadā apsprieda attiecīgie Padomes locekļi. Spānijas prezidentūra 2002. gada martā ar memorandu pārņēma jautājumu par lauksaimniecības apdrošināšanu kā riska pārvaldības līdzekli attiecībā uz aramzemi un mājlopiem, un 2002. gada 13. un 24. maijā Madridē notika starptautiska konference par lauksaimniecības apdrošināšanu un ieņēmumu garantijām. Grieķijas prezidentūras memorands par dabas riskiem un apdrošināšanu lauksaimniecības nozarē tika iesniegts Padomei 2003. gada maijā, un 2003. gada 6. jūnijā Salonikos tika organizēts seminārs, lai izpētītu iespējamās risinājumus dabas katastrofām lauksaimniecības nozarē. Pavisam nesen, 2004. gada 15. un 16. decembrī Nīderlandes prezidentūra organizēja konferenci par materiālām un nemateriālām izmaksām dzīvnieku slimību izskaušanā.

Luksemburgā 2003. gada jūnijā pieņemtā KLP reforma paredz grozītu saimniecības ieņēmumu atbalsta sistēmu lauksaimniekiem, nesaistot to ar ražošanu. Padomes secinājumos par šo reformu bija ietverta Komisijas deklarācija „izskatīt īpašus pasākumus, lai risinātu risku, krīžu un nacionālo katastrofu jautājumus lauksaimniecībā” un „līdz 2004. gada beigām iesniegt Padomei ziņojumu kopā ar atbilstošiem priekšlikumiem”.

Komisijas deklarācija tālāk norādīja divus īpašus izskatāmus jautājumus: “...šo pasākumu finansēšanu ar vienu procentpunktu modulācijas, tieši pārdalītu dalībvalstīs, kā arī katrā kopējā tirgus organizācijā tāda līguma panta iekļaušanu, kas pilnvaro Komisiju darboties Kopienas mēroga krīzes gadījumā saskaņā ar vadlīnijām, kas šādiem gadījumiem kopējā tirgus organizācijā noteiktas liellopu gaļai.”

Itālijas prezidentūras laikā 2003. gada decembrī Lauksaimniecības Padomes atzinumos² Komisija aicināta:

1. turpināt vadīt apspriedes par riska pārvaldības instrumentiem lauksaimniecībā un nodrošināt dalībvalstīs pieejamo riska pārvaldības instrumentu atjauninātu uzskaiti;
2. neierobežojot lauksaimniecības nozares pašas atbildību, izpētīt dažādu riska pārvaldības iespēju priekšrocības un trūkumus. Attiecīgā gadījumā jāņem vērā iespējami jauni instrumenti, kas aizstās pašreizējos pasākumus, un tie jāizpēta, ievērojot principu izvairīties no konkurences kropļošanas, ievērot PTO noteikumus un izpratni, ka jebkādu jaunu instrumentu finansēšanā jāievēro jau esošās finansiālās saistības.
3. novērtēt iespējas, kas piedāvātas Kopienas vadlīnijās valsts atbalstam lauksaimniecības nozarē un, ja tas nepieciešams, ieteikt pielāgojumus.

¹ “Risk Management Tools for EU Agriculture” (Riska pārvaldības instrumenti ES lauksaimniecībā) – Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta darba dokuments:
http://europa.eu.int/comm/agriculture/publi/insurance/index_en.htm.

² OV C 34, 7.2.2004., 2. lpp.

3. RISKĀ UN KRĪZES PĀRVALDĪBA: IESPĒJAS

Risks nozīmē tādu situāciju, kurai varētu būt dažādi rezultāti, un katra šī rezultāta iespējamība var tikt novērtēta. Lai gan riska uzņemšanās bieži vien ir nepieciešams priekšnosacījums, lai virzītos uz priekšu, negatīvs rezultāts uzņēmējdarbībā var izraisīt nopietnas sekas.

Šim paziņojumam pievienotajā Komisijas personāla darba dokumentā ir aprakstīts plašs **riska pārvaldības** instrumentu loks. Šie instrumenti jāattīsta tālāk, lai uzlabotu lauksaimniecības uzņēmumu konkurētspēju un ekonomisko ilgtspēju, jo īpaši attiecībā uz tiem uzņēmumiem, kuriem ir augsta parāda kapitāla daļa, piemēram, jaunajiem lauksaimniekiem. Tomēr šie līdzekļi nevar piedāvāt un tie nav domāti, lai piedāvātu tādas garantijas, kādas nodrošināja iepriekšējā KLP, bet drīzāk tie varētu sniegt atbalstu lauksaimniecības uzņēmumiem īslaicīga šoka gadījumā un uzlabot pieeju līdzekļiem, kas attīstītu to darbību. Šajā perspektīvā būtu derīgi veicināt riska pārvaldības instrumentu attīstību un pieejamību.

Lai gan risks var tikt saistīts gan ar pozitīvu, gan negatīvu rezultātu, vienmēr tiek pieņemts, ka **krīzei** ir nopietnas negatīvas sekas. Šajā paziņojumā krīze tiek definēta kā neparedzēta situācija, kas apdraud lauksaimniecības uzņēmumu dzīvotspēju vietējā līmenī vai visā ražošanas nozarē.

Vairāki krīzes pārvaldības instrumenti ir pieejami vai nesen izveidoti, lai nodrošinātu palīdzību gadījumos, kad individuālā spēja tikt galā ar būtiskiem līdzekļu un/vai ieņēmumu zaudējumiem, ko izraisījuši neparedzēti notikumi, var būt nepietiekoša. Šie instrumenti ir raksturoti paziņojumam pievienotajā Komisijas personāla darba dokumentā. Tomēr lielākā daļa no šiem instrumentiem ir pamatoti uz *ad hoc* pasākumiem.

Šajā kontekstā un saskaņā ar Komisijas 2003. gada jūnija saistībām jautājums par liellopu gaļas krīzes klauzulas vispārināšanu ir risināts 3. nodaļas 1. punktā.

Komisija ir apskatījusi vairākas iespējas riska pārvaldības instrumentu atbalstīšanā un pilnveidotu risinājumu nodrošināšanā krīzes gadījumā. Modulācijas līdzekļu izmantošana šim mērķim, kas neparedz Kopienas papildu izdevumus, ir sīki apskatīta 3. nodaļas 2. punktā.

Visbeidzot, ir aprakstītas trīs iespējas, kas kombinētā veidā vai atsevišķi varētu savlaicīgi pabeigt vai daļēji aizstāt Kopienas un dalībvalstu *ad hoc* ārkārtas pasākumus. Šie jaunie iespējamie noteikumi ir izklāstīti 3. nodaļas 3. punktā.

3.1 Drošības tīkla noteikumu vispārināšana tirgus krīzes gadījumā

Lai gan KLP reforma ir nodalījusi ieņēmumu atbalstu no galvenajām ražošanas nozarēm, virkne instrumentu turpina ietekmēt tirgu un cenu stāvokli un risināt iespējamās krīzes. Tie nozīmīgi atšķiras dažādās tirgus organizācijās, vadoties pēc katram tirgum raksturīgajām iezīmēm un atspoguļojot iepriekšējās uz nozares specifiku orientētās pieejas attīstību.

Jau 1974. gadā krīzes pārvaldības **vispārējais noteikums** tika ieviests **liellopu gaļas KTO**. Kopējās tirgus organizācijas³ 38. pantā par liellopu gaļu ir teikts: „1) Ja Kopienas tirgū tiek reģistrēts būtisks cenu kāpums vai kritums un pastāv iespēja, ka šī situācija varētu turpināties, līdz ar to radot traucējumus vai draudot radīt traucējumus tirgū, tad drīkst veikt nepieciešamos pasākumus. 2) Sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus pieņem Komisija...”

Tā kā tika uzskatīts, ka citi instrumenti ir pietiekoši, nevienai citai KTO nekad netika pieņemts līdzīga klauzula. KLP reformā drošības tīkla noteikumi krīzes gadījumā paliek pieejami vairākās reformā iekļautās nozarēs. Citām nozarēm (augļi un dārzeņi, vīns, cūkas un mājputni) šodien nav pamatojuma ieviest papildu vispārējās drošības tīkla noteikumu. Ja būs nepieciešams, īpašās vajadzības var risināt katrā atsevišķā gadījumā atsevišķu KPO pārskata kontekstā.

Ir īpaši svarīgi, ka ieņēmumu stabilizāciju šobrīd plaši nodrošina ar jauno nošķirto maksājumu sistēmu. Ar jaunā vienreizējā maksājuma ieviešanu vairumam lauksaimnieku būs garantēts drošs pamats plānošanai līdz 2013. gadam.

KLP reforma ir pārrāvusi saikni starp ieņēmumu atbalstu un ražošanas veidu un apjomu. Tas nozīmē, ka lauksaimnieki spēs orientēt savu ražošanu saskaņā ar ekonomikas un agronomijas kritērijiem, nezaudējot ieņēmumu atbalstu. Jaunā sistēma ļaus viņiem labāk piemērot savu ražošanu atbilstoši klimata vai sanitāriem riskiem un saskaņā ar tirgus attīstību.

Tādēļ Komisija negatavoja ierosināt drošības tīkla klauzulas vispārēju ieviešanu katrai kopējai tirgus organizācijai. Komisija uzaicina Padomi, Eiropas Parlamentu un citas ES institūcijas vispirms apspriest tās alternatīvās krīzes pārvaldības iespējas, kas izklāstītas 3. nodaļas 3. punktā.

3.2 Riska un krīzes pārvaldības pasākumu finansēšana, izmantojot modulāciju

Šā paziņojuma galvenais mērķis ir apskatīt, kā papildu riska un krīzes pārvaldības pasākumus var līdzfinansēt ar vienu procentpunktu modulācijas. Izveidota kā mehānisms otrā KLP pīlāra stiprināšanai, modulācija samazina tiešos maksājumus un pārvieto ietaupītos līdzekļus uz lauku attīstību. Saskaņā ar KLP 2003. gada reformu modulācija visas Kopienas līmenī pakāpeniski samazinās tiešos maksājumus - 2005. gadā par 3 %, 2006. gadā par 4 % un no 2007. līdz 2012. gadam par 5 %.

Kopienas tiesību akti nosaka, ka visus ar modulāciju atbrīvotos līdzekļus var izmantot tikai saistībā ar **lauku attīstības** programmām – tostarp summas, ko varētu izmantot riska un krīzes pārvaldības pasākumiem.

Jaunie, no viena procentpunkta modulācijas līdzfinansētie riska pārvaldības pasākumi varētu tikt izmantoti lauksaimniecības un mežsaimniecības nozaru **konkurētspējas** uzlabošanai, stiprinot lauksaimniecības uzņēmumu ekonomisko ilgtspēju. Tādējādi varētu paplašināt darbības jomu 1. prioritātes asij Komisijas priekšlikumā jaunai lauku attīstības regulai. Šajā kontekstā dalībvalstīm būtu izvēle ieviest savās lauku attīstības programmās jaunus riska un krīzes pārvaldības pasākumus.

³

Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 38. pants (OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.)

Saskaņā ar jauno finanšu regulu un it īpaši ar **īkgadējības principu** jaunais obligātās modulācijas princips vairs neļaus dalībvalstīm paturēt līdzekļus, lai tos pārdalītu nākamajos gados.

Izmantojot modulāciju, lai finansētu jaunus riska un krīzes pārvaldības instrumentus, nebūs vajadzīgi Kopienas papildu izdevumi; dalībvalstis vienkārši varēs šiem mērķiem izmantot maksimālo apjomu no lauku attīstības līdzekļiem. **Valsts atbalsta** vai papildinājumu izmantošana šāda veida pasākumiem būtu jāpiemēro atbilstoši Kopienas konkurētspējas noteikumiem.

ES lauku attīstības politika ir sagatavota tā, lai tā pilnībā atbilstu PTO noteiktajiem **zaļās kastes** kritērijiem. Tātad arī ikvienam papildu pasākumam, kas tiek finansēts saskaņā ar modulāciju, ir jāatbilst zaļās kastes kritērijiem.

Šajā kontekstā visos gadījumos summām, ko izmanto riska un krīzes pārvaldībai, jābūt ierobežotām līdz vienam procentpunktam modulācijas dalībvalstī, kurā modulācija tiek piemērota. Dalībvalstīs, kura modulācija vēl netiek piemērota, izmanto ekvivalentu metodi, lai noteikto maksimālo līmeni lauksaimniecības atbalsta līdzekļiem, ko var piešķirt šiem pasākumiem.

3.3 Riska un krīzes pārvaldības instrumentu jauni varianti

Komisija iesaka trīs jaunās iespējas izvērtēt atkarībā no tā, vai Kopienas un dalībvalstu *ad hoc* ārkārtas pasākumus aizstāj atsevišķi vai kopīgi, pilnībā vai daļēji. Komisija uzaicina Padomi, Eiropas Parlamentu un citas ES institūcijas apspriest šādas iespējas, kuras tiks izstrādātas saskaņā ar zaļās kastes kritērijiem. Ja šīs iespējas tiks ietvertas lauksaimniecības attīstības pasākumu klāstā, dalībvalstis un reģioni tās varēs izmantot saskaņā ar to konkrētajām prioritātēm nākamajā plānošanas periodā.

Neatkarīgi no lēmuma par piedāvātajām iespējām riska pārvaldības tirgus instrumentu samērā vājās attīstības un izmantošanas cēloņus var risināt, izmantojot mācību pasākumus lauku atbalsta programmās. Tādējādi varētu uzlabot izpratni par pastāvošajiem riskiem, pilnveidot riska pārvaldības stratēģijas un sniegt zinātību, piemēram, par standartizētu nākotnes darījumu un iespēju līgumiem, rezultātā veicinot līgumu slēgšanu starp pārtikas rūpniecību, tirgotājiem un lauksaimniekiem.

1. iespēja: Apdrošināšana pret dabas katastrofām – finansiāla līdzdalība lauksaimnieku apdrošināšanas prēmiju maksājumos

Apdrošināšana piedāvā alternatīvu publiskiem ex-post maksājumiem par zaudējumiem, ko izraisījušas dabas katastrofas ES un valsts vai reģionālā līmenī. Atsevišķas dalībvalstis jau ir izveidojušas valsts shēmas, lai stimulētu lauksaimniekus iegādāties apdrošināšanas polises, kas ietvertu šādus gadījumus.

Tādējādi jauns pasākums, ko varētu piemērot saskaņā ar lauku attīstības regulu, varētu nodrošināt finansiālu ieguldījumu apdrošināšanas prēmijās, kuras lauksaimnieki maksā par apdrošināšanu pret ieņēmumu zaudēšanu dabas katastrofu vai slimību rezultātā.

Summa, ko saskaņā ar šādu pasākumu lauksaimniekam garantē ES un valsts/reģionālais atbalsts, nedrīkst pārsniegt 50 % no kopējām apdrošināšanas prēmijas izmaksām par attiecīgo apdrošināšanu.

Lai katastrofu apdrošināšanas shēmas varētu saņemt atbalstu no lauku attīstības līdzekļiem, tām jāatbilst ES lauksaimniecības valsts palīdzības vadlīnijām un PTO zaļās kastes prasībām. Līdzfinansējumam piemērotās apdrošināšanas shēmās būtu noteikts kompensācijas līmenis ražošanas zaudējumiem, kas radušies attiecīgās dabas katastrofas rezultātā, kurš pārsniedz 30 % no vidējās lauksaimniecības ražošanas iepriekšējo trīs gadu periodā vai trīs gadu vidējiem ieņēmumiem, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu periodu, izņemot lielāko un mazāko iegrāmatojumu. Lai ieviestu šo pasākumu, dalībvalstīm jāizveido uzskaites sistēma saimniecībās.

Apdrošināšanas maksājumiem jākompensē ne vairāk kā 100 % no ieņēmumu zaudējumiem, kas saņēmējam novērtēti gadā, kad notikusi katastrofa. Maksājuma nosacījumos nevar paredzēt vai noteikt paredzēto ražošanas veidu vai daudzumu. Ja par dabas katastrofu vēl papildus apdrošināšanai pienākas cita valsts kompensācija, kopējā kompensācija par visām shēmām nedrīkst pārsniegt 100 % no ieņēmumu zaudējuma gadā, kad notikusi katastrofa.

Tā kā daudzi lauksaimniecības riski parasti skar lielu saimniecību skaitu (sistēmisks risks), apdrošināšanas uzņēmumiem jāiegādājas samērā dārga pārapsedrošināšana. Tas ir viens no iemesliem, kāpēc lauksaimniecības apdrošināšanas privātie riski nav īpaši labi attīstīti. Tādējādi politikas pasākums, kas uzlabo piekļuvi pārapsedrošināšanai, palīdzētu attīstīt arī privātās lauksaimniecības apdrošināšanas shēmas. Kā alternatīvu apdrošināšanas prēmiju atbalstam var izpētīt iespēju veicināt valsts pārapsedrošināšanas shēmas. Valsts līmenī papildus līdzapsedrošināšanas risinājumiem starp privātiem apdrošināšanas uzņēmumiem valdība varētu 1) piedāvāt pilnu pārapsedrošināšanu par mazākām cenām, 2) piedāvāt daļu nepieciešamās pārapsedrošināšanas par velti, tādējādi samazinot apdrošināšanas uzņēmuma pārapsedrošināšanas kopējo summu, 3) piedalīties pārapsedrošināšanā kā partneris, izmantojot *stop loss* (zaudējumu fiksēšanas) risinājumus.

2. iespēja: Savstarpējo fondu atbalstīšana

Savstarpējie fondi ir veids, kā sadalīt risku starp ražotāju grupām, kas vēlas pašas uzņemties atbildību par riska pārvaldību. Dalībnieki var pieteikties saņemt fonda kapitālu ieņēmumu nopietna zaudējuma gadījumā, kas definēts iepriekš izveidotos noteikumos.

Līdz šim savstarpējie lauksaimniecības fondi, kas dibināti pēc privātas iniciatīvas, tikuši izveidoti galvenokārt konkrētas nozares līmenī, kur ražotājiem ir salīdzināma riska pakāpe. Lai gan šobrīd fondi nav pieejami visiem lauksaimniecības uzņēmumiem, tie var izveidoties par izplatītāku riska pārvaldības instrumentu ieņēmumu zaudējumu segšanai.

Ņemot to vērā, Kopiena varētu paredzēt atbalsta sniegšanu savstarpējo fondu attīstībai lauksaimniecības nozarē. Saskaņā ar šo iespēju varētu piešķirt īslaicīgu un pakāpeniski samazinātu atbalstu administratīvai darbībai par katru lauksaimnieku, kas piedalās fondos, ko oficiāli atzinusi dalībvalsts kompetenta iestāde.

3. iespēja: Pamata nodrošinājuma noteikšana pret ieņēmumu krīzēm

Tā kā KLP reforma pievēršas ieņēmumu stabilizēšanai un atbalsta nesaistīšanai ar lauksaimniecības ražošanu, vispārēja pieeja ieņēmumu krīžu risināšanai šķiet atbilstošāka nekā specifiska nozares pieeja. Vispārīgāka pieeja krīzēm, kas veidojas

ieņēmumu nopietnu zaudējumu rezultātā, varētu ļaut turpmāk vienkāršot pastāvošos drošības tīklu noteikumus un uzlabot līdzsvaru starp dažādām lauksaimniecības nozarēm.

KLP reformas veicināta labāka orientācija uz tirgu un ražošanas kvalitāte nozīmē, ka daudziem lauksaimniekiem ES vajadzēs veikt būtiskus ieguldījumus pārstrukturizēšanā. Strukturālo pielāgojumu atbalstam būs pieejamas lauku attīstības programmas. Tomēr, ja lauku attīstības pasākumi izrādīsies nepietiekami, jāizvirza jautājums par jauniem instrumentiem, lai risinātu situācijas, kurās parādās likviditātes problēmas un nopietni ieņēmumu zaudējumi. Ikvienam pasākumam jāatbilst šādiem nosacījumiem.

- tam jābūt pieejamam visiem krīzes skartajiem lauksaimniekiem;
- lauksaimnieki var pretendēt uz likviditātes atbalsts maksājumiem tikai tad, ja viņu ieņēmumi, kas konkrētajā gadā iegūti no lauksaimniecības, ir mazāki par 70 % no vidējiem bruto ieņēmumiem vai ekvivalentam trīs ieņēmumu izteiksmē iepriekšējo trīs gadu periodā vai vidējiem trīs gadu ieņēmumiem, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu periodu, izņemot lielāko un mazāko ieņēmumu;
- maksājumu summai jākompensē mazāk nekā 70 % no ražotāja ieņēmuma zaudējumiem gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt ienākuma palīdzību;
- ieņēmumu stabilizācijas maksājumu summai jāattiecas vienīgi uz ieņēmumiem, tā nedrīkst attiekties uz konkrētā ražotāja ražošanas veidu vai apjomu, vai arī uz vietējām vai starptautiskām cenām, kas piemērojamas šai produkcijai, vai uz ražošanas faktoriem;
- ja ražotājs saņem maksājumus no citām kompensācijas shēmām, piemēram, dabas katastrofām paredzētajiem līdzekļiem, kopējam maksājumam jābūt mazākam par 100 % no zaudējumiem.

Lai ieviestu šo pasākumu, nepieciešama precīza uzskaites definīcija ieņēmumiem, un dalībvalstīm jāizveido uzskaites sistēma saimniecībās.

Visbeidzot, lai garantētu godīgu konkurenci Kopienā, Komisijai vajadzētu rūpīgi izvērtēt iespēju šajā kontekstā izmantot valsts atbalstu vai papildinājumus.